

შეტყობინების არგაგზავნაში გამოიხატა. სააპელაციო სასამართლომ დაადგინა, რომ დასაქმებულის თანამშრომლებმა იცოდნენ მათი სამომავლო პროფესიული გეგმების შესახებ, ხოლო მათმა უშუალო ხელმძღვანელმა ამის შესახებ მოგვიანებით (გათავისუფლებიდან 2 თვეში) გაიგო. სააპელაციო სასამართლოს აზრით, აღწერილი გარემოება გამოორიცხავდა დასაქმებულების ვალდებულების დარღვევაზე მსჯელობას - საჭირო არ იყო დასაქმებულის ინფორმირება სამომავლო გეგმებთან დაკავშირებით, როცა ამის შესახებ მისთვის ისედაც ცნობილი იყო. მოსარჩელემ განჩინება გაასაჩივრა და მიუთითა, რომ შეტყობინების ვალდებულება დასაქმებულების მიერ უნდა შესრულებულიყო დამსაქმებლის (კომერციული ბანკის) უფლებამოსილი (წარმომადგენლობის უფლების მქონე) პირების წინაშე. აქედან გამომდინარე, მოსარჩელის აზრით, თანამშრომლების ცოდნა დასაქმებულთა სამომავლო გეგმების შესახებ ვერ შეერაცხებოდა დამსაქმებელს, რადგან მონმეებად დასახელებული პირები არ იყვნენ ორგანიზაციის წარმომადგენლობაზე უფლებამოსილი პირები.

საკასაციო სასამართლომ საჩივარი დააკმაყოფილა და განმარტა, რომ დასაქმების შეზღუდვის უფლების განხორციელება დამსაქმებლის ნებაზე იყო დამოკიდებული, რომელიც არ ათავისუფლებდა დასაქმებულს კარიერული გეგმების შესახებ შეტყობინების ვალდებულებისგან. დასაქმებულებს მათი უშუალო უფროსისთვის მაინც უნდა შეეტყობინებინათ სხვა პოზიციაზე დასაქმების სურვილის შესახებ. საქმის გარემოებების მიხედვით, ამის შესახებ ხელმძღვანელმა დასაქმებულთა გათავისუფლებიდან 2 თვის შემდეგ შეიტყო, როდესაც ისინი უკვე სხვა ფინანსურ ინსტიტუტში მუშაობდნენ, რაც შრომითი ხელშეკრულებით დადგენილი ვალდებულების დარღვევად უნდა შეფასებულიყო.

ნინო ქავშაია

► 3 – 6/2020

ამხანაგობის წევრობიდან გამომდინარე მოთხოვნების დაკარგვა ინტერესთა კონფლიქტის თავიდან აურიდებლობის გამო

ამხანაგობის წარმომადგენლის მიერ იმ ფართის შექმნა, რომელიც ამხანაგობის მიწის ნაკვეთის მომიჯნავეა და, აზომვითი ნახაზების მიხედვით, ორი უძრავი ნივთის გარკვეული ნაწილი ურთიერთმფარავია, უნდა ჩაითვალოს ინტერესთა კონფლიქტის გამოვლინებად. ასეთ შემთხვევაში ადვოკატი, როგორც ამხანაგობის წევრი, რომლის შენატანი იურიდიულ მომსახურებაში გამოიხატებოდა, კარგავს ერთობლივი საქმიანობიდან გამომდინარე მოთხოვნებს ამხანაგობის მიმართ.

(ავტორის სახელმძღვანელო წინადადება)

სკ-ის 361 II, 930-ე მუხლები

უზენაესი სასამართლოს 2018 წლის 30 აპრილის გადაწყვეტილება #ას-190-179-2017

ფაქტობრივი გარემოებები: მოსარჩელის, რომელიც იყო ადვოკატი, შესატანი ამხანაგობაში გამოიხატებოდა იურიდიული მომსახურების განწევაში. მოგვიანებით, ამხანაგობის მიზანი მიღწეულ იქნა, თუმცა მოსარჩელის სასარგებლოდ აშენებული შენობიდან ფართი არ განაწილებულა და მას არც რაიმე კომპენსაცია მიუღია შენატანის სანაცვლოდ. მოსარჩელემ აღძრა სარჩელი ამხანაგობის დამფუძნებელი წევრების წინააღმდეგ და მოითხოვა შენატანის კომპენსაცია. მოპასუხეებმა სარჩელი არ ცნეს და განმარტეს, რომ მოსარჩელე იურიდიულ მომსახურებას ჯეროვნად არ ასრულებდა, არამედ ხელოვნურად ქმნიდა დავებს მისი ვალდებულების სრულფასოვნად შესრულების ილუზიის შესაქმნელად. მოპასუხეების მტკიცებით, მოგვიანებით მან შეიძინა მიწის ნაკვეთი, რომლის ნაწილიც, აზომვით ნახაზებზე ასახული უსწორო მონაცემების მიხედვით (ზედდება), ამხანაგობის საკუთრებაში არსებულ მიწის ნა-

კვეთსაც მოიცავდა. იმ ნაწილზე ნასყიდობის ხელშეკრულების დადებით, რომელიც ამხანაგობასაც ეკუთვნოდა, შეიქმნა ინტერესთა კონფლიქტი ამხანაგობისა და ადვოკატის ინტერესებს შორის.

სასამართლოს მსჯელობის შეჯამება: პირველი ინსტანციის სასამართლომ სარჩელი არ დააკმაყოფილა იმაზე მითითებით, რომ მოსარჩელეს მეორე შესატანი არ განუხორციელებია და წარმოდგენილი მტკიცებულებით არ დასტურდებოდა ამხანაგობისთვის იურიდიული მომსახურების განევის ფაქტი. მოსარჩელემ გადაწყვეტილება გაასაჩივრა. მეორე ინსტანციის სასამართლომ მოსარჩელეს მიაკუთვნა მოთხოვნილი კომპენსაციის ნახევარი, რადგან მან პირველი შენატანი (იურიდიული მომსახურება) რეალურად განახორციელა. მოპასუხებმა გადაწყვეტილება გაასაჩივრეს.

საკასაციო სასამართლომ საქმე სააპელაციო სასამართლოს დაუბრუნა ხელახლა განსახილველად. მისი დასაბუთებით, გამოკვლეული არ ყოფილა კომპენსაციის მოთხოვნის შესაბამისი ადრესატი – ამხანაგობის შემთხვევაში ამის ვალდებულება ეკისრება არა ყველა წევრს, არამედ მხოლოდ მათ, ვინც იკისრეს ამხანაგობის მოვალეობებზე ფინანსური პასუხისმგებლობა. გარდა ამისა, უზენაესი სასამართლოს აზრით, მეორე ინსტანციის სასამართლოს უნდა გაეთვალისწინებინა ადვოკატთა ასოციაციის გადაწყვეტილება, რომლითაც ადვოკატის მიერ ნასყიდობის ხელშეკრულების დადება ამხანაგობის ქონების ურთიერთმფარავ მომიჯნავე მიწის ნაკვეთზე ინტერესთა კონფლიქტად შეფასდა. ამ შედეგს ვერ ცვლიდა ის გარემოება, რომ ამხანაგობამ რეალურად მაინც შეძლო დათქმული მიწის მიღწევა (შენობის აგება), რადგან ეს შესაძლებელი გახდა მხოლოდ და მხოლოდ ამხანაგობის მიერ განხორციელებული დროული და ეფექტური ღონისძიებების წყალობით (ქონებაზე ყადაღის დადება, რათა ადვოკატის საკუთრება მომიჯნავე მიწის ნაკვეთზე არ დარეგისტრირებულიყო). ასეთ პირობებში ამ გარემოებების ერთობლიობა არ ყოფილა სათანადოდ გამოკვლეული, რამაც საკასაციო სასამართლოს მიერ გადაწყვე-

ტილების სამართლებრივი დასაბუთების შემოწმება შეუძლებელი გახადა.

ნინო ქავშაია

► 4 – 6/2020

უარი დასაქმების შეზღუდვის უფლების გამოყენებაზე

კომპენსაციის გადახდის ვალდებულების წინასწარ, ერთიანი ოდენობით შეუსრულებლობა უნდა განიმარტოს დამსაქმებლის უარად დასაქმების შეზღუდვის უფლების გამოყენებაზე.

(ავტორის სახელმძღვანელო წინადადება)

შრომის კოდექსის 46 III, V მუხლი
სკ-ის 394 I, 408 I, 417, 418-ე მუხლები

უზენაესი სასამართლოს 2020 წლის 12 თებერვლის განჩინება №ას-1041-2019

ფაქტობრივი გარემოებები: შრომითი ხელშეკრულების მიხედვით, მხარეებმა შეათანხმეს ექვსთვიანი დასაქმების შეზღუდვა, რომლითაც დასაქმებულს ეკრძალებოდა მიღებული ცოდნისა და კვალიფიკაციის კონკურენტი ფინანსური ინსტიტუტების ან სხვა პირთა სასარგებლოდ გამოყენება. სანაცვლოდ დამსაქმებელი მას 6 თვის განმავლობაში შრომითი ურთიერთობის შეწყვეტისას არსებული 1 თვის ანაზღაურებას გადაუხდიდა. აღნიშნული ვალდებულების დარღვევის სანქციად შეთანხმდა პირგასამტეხლო თვიური ანაზღაურების ექვსმაგი ოდენობით. მოგვიანებით, დასაქმებულმა დაკავებული თანამდებობა (მიკროსესხების ექსპერტი) პირადი განცხადებით დატოვა 2018 წლის 11 ივლისიდან. 2018 წლის 16 ივნისს მას ეცნობა დასაქმების შეზღუდვის ამოქმედების შესახებ. 2018 წლის 16 ივლისს პირი დასაქმდა მცირე და საშუალო ბიზნესსესხების მართულებით - საკრედიტო ექსპერტის პოზიციაზე. დამსაქმებელმა სარჩელი აღძრა დასაქმებულის წინააღმდეგ, მოითხოვა მისი